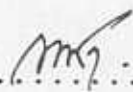
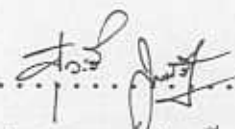

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของโปรแกรมการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคและแนวทาง
ปฏิบัติตน ต่อระดับความรู้และพฤติกรรมเผชิญความเครียด
ในผู้ป่วยโรคมะเร็งระหว่างรับเคมีบำบัด

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นางสาวสุชาดา วิภังชวาที
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เทพ พังงา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรี ฤกษ์จारी)

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อศึกษาถึงผลโปรแกรมการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคและแนวทางปฏิบัติตน ต่อระดับความรู้และพฤติกรรมเผชิญความเครียดในผู้ป่วยโรคมะเร็งระหว่างรับเคมีบำบัด ตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้กับพฤติกรรมเผชิญความเครียดโดยวิธีมุ่งแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของผู้ป่วยหลังได้รับโปรแกรมการให้ความรู้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ป่วยโรคมะเร็งรังไข่ระหว่างรับเคมีบำบัดที่รับการรักษาอยู่ ณ หอผู้ป่วยนรีเวชกรรม โรงพยาบาลขอนแก่น ในช่วงเดือนมีนาคม ถึง เมษายน 2539 ได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากประชากร จำนวน 16 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบง่าย ได้กลุ่มละ 8 คน โดยกลุ่มทดลองเป็นกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการให้ความรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล แบบวัดความรู้เกี่ยวกับโรคและแนวทางปฏิบัติตนในผู้ป่วยโรคมะเร็งระหว่างรับเคมีบำบัด แบบวัดพฤติกรรมเผชิญความเครียดที่ปรับปรุงสำนวนภาษาบางข้อใหม่ให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างจาก นิตยา สุทธยากร (2531) เครื่องมือได้ผ่านการตรวจสอบความตรงจากผู้ทรงคุณวุฒิ และหาค่าความเที่ยงได้เท่ากับ 0.79 และ 0.82 ตามลำดับ และโปรแกรมการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคและแนวทางปฏิบัติตน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ และกระบวนการสอนของ Thorndike และ Skinner ซึ่งถูกบันทึกเนื้อหาลงในเทปคำบรรยายและภาพพลิก แบ่งเนื้อหาการให้ความรู้เป็น 4 ครั้ง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ Mann-Whitney U test และ The spearman rank correlation coefficient

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ป่วยที่ได้รับโปรแกรมการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคและแนวทางปฏิบัติตน มีระดับความรู้สูงกว่าผู้ป่วยที่ไม่ได้รับโปรแกรมการให้ความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001
2. ผู้ป่วยที่ได้รับโปรแกรมการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคและแนวทางปฏิบัติตน มีพฤติกรรมเผชิญความเครียดน้อยกว่าผู้ป่วยที่ไม่ได้รับโปรแกรมการให้ความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001
3. ระดับความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเผชิญความเครียด โดยวิธีการมุ่งแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของผู้ป่วยโรคมะเร็งระหว่างรับเคมีบำบัด หลังได้รับโปรแกรมการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคและแนวทางปฏิบัติตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

THESIS TITLE : THE EFFECTS OF A KNOWLEDGE GIVING PROGRAM
ABOUT DISEASE AND DIALY BEHAVIOR ON LEVELS
OF KNOWLEDGE AND COPING BEHAVIORS IN CANCER
PATIENTS UNDERGOING CHEMOTHERAPY

AUTHOR : MISS SUCHADA WIPUCHAWATEE

THESIS ADVISORY COMMITTEE:

Dhep Pungah Chairman
(Assistant Professor Dr.Dhep Pungah)

Suwaree Rerkjaree Member
(Assistant Professor Suwaree Rerkjaree)

ABSTRACT

This study was a quasi-experimental research study. The purpose was to determine the effects of a knowledge giving program about disease and dialy behavior on levels of knowledge and coping behaviors in cancer patients undergoing chemotherapy. It also examined the relationships between the levels of knowledge and problem-oriented methods of coping behaviors after the knowledge giving program was conducted.

The sample of 16 ovarian cancer patients undergoing chemotherapy was drawn by purposive sampling from a population of patients admitted at Gynae ward in Khon Kaen

hospital from March to April 1996. The patients were then randomly assigned into 2 equal groups : the experimental group and control group. The experimental group received a knowledge giving program.

The research instruments were a demographic data questionnaire, a knowledge test about disease and dialy behavior in cancer patients undergoing chemotherapy and a coping behaviors test which was modified from Nitaya Suthayakorn's (BE.2531). The Kuder-Richardson score was 0.79 and Cronbach's alpha coefficient reliability score was 0.82. A knowledge giving program, constructed based on the Thorndike's and Skinner's Learning and Teaching Process Theory, was developed in a form of taped massages and flip charts. The information giving program was divided into 4 sessions.

The statistical procedures employed in the study were Mann-whitney U test and the Spearman rank correlation coefficient.

The data revealed by this study indicated that :

1. The patients who received the knowledge giving program about disease and dialy behavior had significantly higher level of knowledge than the patients who did not receive the knowledge giving program at the 0.001 level.
2. The patients who receivede the knowledge giving program about disease and dialy behavior had significantly lower coping behaviors than the patients who did not receive the knowledge giving program at the 0.001 level.

3. The level of knowledge and problem-oriented methods of coping behaviors of cancer patients undergoing chemotherapy after receiving the knowledge giving program about disease and dialy behavior indicated significantly positive correlation at the 0.01 level.